

вѣрватъ, за да са спасятъ. Слѣшатели христїане, и този богатинъ и малъ книги и ги читалъ, и ги слѣшалъ, но каквото казвали не го вѣрвалъ, но мислялъ го като прикаска, за тѣй дѣмалъ чи не слѣшатъ книгите, но ако отиде нѣкой отъ мъртвите, тога ще повѣрватъ. Както мнозина дѣматъ и до днесъ, кой е видѣлъ вѣчнъ мжжъ, или кой доди отъ тамо да каже каква е? Но тжквизи глѣпави нека послѣшатъ какво дѣма Авраамъ: който не вѣрва свѣтото писанїе, и отъ умрелите да дойде вѣкой, не ще да го вѣрва. Христосъ като възкреси четверодневнога Лазара, нали доде Лазаръ отъ онзи свѣтъ, защо не повѣрваха Евреите, но искаха да го убїатъ. На христокото распатїе малко ли умрели възкрзснаха и отидоха во Іерусалимъ, защо не повѣрваха Евреите, но избѣха апостольте, и дрѣги свѣтїи, които имъ доказваха истиннатъ. Ако вѣше потребно да дохождатъ умрелите да ны учатъ, богъ и тѣй щѣше да направи: но това не е потребно. Доде имаме нїе свѣтото писанїе, което е намъ дадено отъ бога и е префинино отъ искѣсны учители, което свѣти като слънце и доказка сичкото за този свѣтъ и за онзи, то намъ никога не ни трѣбъ да дохождатъ умрелите да ны учатъ.

ПОУЧЕНІЕ.

Благочестиви христїане, видѣхтели колко е страшно мъчението на днешния богатинъ, но ъ помислете за какво е осъденъ да гори тамо? той не былъ нити убїйца, нити хѣлникъ, нити гравитель, само былъ примененъ съ хѣбакы дрѣхи, веселалса широко на сѣкїй день, палъ, пилъ игралъ, палъ и са смѣялъ, гледалъ само свѣтовното тѣлесно наслажденїе, и са трѣдилъ, колкото иманїе има, да го прикара презъ грзлото си, за тѣй са осѣдилъ да гори тамо. Той ималъ толко не милостиво сзрце, щото не само не помилвалъ никого сиромаха, но нити съ очївалъ да го погледни, както и тогози сиромаха лазара, който лежалъ предъ братыте мѣ, голъ, гладенъ и гноенъ. Но както былъ той не милостивъ, тжй и не полѣчилъ милость. Тжй нѣма да полѣчатъ милость и сичките немилосерди. Помислетѣ сами колко мнозина отъ насъ имаме красны облека (дрѣхи) и мекки постилки, а нашите сиромаси комшии голи и гладни треператъ диня и нощя, наголата земля като лазара. Колко разны пастїа и питїа на нашыте трапезы, съ които са веселиме като Богатыа, а около насъ колко сиромаси гладѣватъ жадѣватъ и боледѣватъ, но нїе не ги погледваме нити съ очи, или да имъ дадеме нѣщо отъ нашыте богаты трапези. И колко голи и гладни сиромаси дохождатъ и тропатъ на нашыте порты, а нїе не имъ откараме, аколи намерѣтъ отворено и влѣзнатъ, нїе ги псѣваме (гзлчїме)